

РЕШЕНИЕ

№ 7272

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7966** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 63в от ЗАНН, във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на ЗАД „ДаллБог: Живот и Здраве“ АД [населено място], чрез процесуален представител юрк. М. срещу Решение (без номер) от 13.07.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав, по НАХД № 11782/2021 г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р – 10 – 628/26.07.2021 г. издадено от зам.-председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на касатора за нарушение на чл. 7, ал. 2, изр. първо от Наредба № 49/16. 10. 2014 г. във вр. чл. 489, ал. 5, изр. 1 от Кодекса за застраховането /КЗ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 лева.

В подадената от касатора жалба са изложени оплаквания за неправилност, незаконосъобразност на посоченото решение и постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Счита, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Иска се отмяната му и на потвърденото с него наказателно постановление.

В открито съдебно заседание касаторът, редовно призван, не изпраща представител. По делото е постъпило становище, в което развива подробни съображения за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

Ответникът, чрез юрисконсулт В., счита че решението на СРС следва да бъде

оставено в сила. Представя писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на жалбата, като счита, че атакуваното с нея съдебно решение е правилно и законосъобразно.

Като прецени събраните по делото доказателства и обсъди оплакванията на касатора, настоящият касационен състав, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Установено е, че дружеството-касатор е сключило договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ с Ведат Хабил Р. за срок от 1 година – от 19.07.2019 г. до 19.07.2020 г., като премията по договора е била дължима еднократно. Със застрахователния договор е застрахована отговорността на водачите на автомобил марка „Д.“, за срок една година само по номер на рама на лек автомобил, с което е нарушил чл. 7, ал. 2, изр. 1 от Наредба № 49 от 16.10.2014 г. Договорът бил прекратен от застрахователя на 19.08.2019 г., като причина за прекратяване е „Смяна на собственик“.

За констатираното нарушение е съставен АУАН от 13.07.2021 г., а въз основа на него е издадено и наказателно постановление с дата 26.07.2021 г.

Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК, Административен съд – София град разгледа касационната жалба на посочените в нея основания, а съгласно ал. 2 - провери служебно и валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на Наказателно-процесуалния кодекс, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. В административнонаказателното производство са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН, както и срокът за абсолютната погасителна давност по чл. 81, ал. 3 във връзка с чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК.

Правилен е изводът на СРС, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Сключването на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на моторно превозно средство, което е с чуждестранен регистрационен номер, е уредено в чл. 489, ал. 5, изр. 1 от КЗ и чл. 7, ал. 2 от Наредба № 49/16.10.2014 г. за задължителното застраховане по застраховки "Гражданска отговорност" на автомобилистите и "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз. Съгласно чл. 489, ал. 1, изр. 1 от КЗ при придобиване на моторно превозно средство, което е с чуждестранен регистрационен номер, за целите на първоначалната регистрация на моторното превозно средство по реда на действащото българско законодателство задължително се сключва застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за срок от 30 дни по номер на рама на моторното превозно средство, като такава застраховка не

може да се издава повторно. Чл. 7, ал. 2 от Наредба № 49/2014 г. определя, че за целите на първоначална регистрация на употребявано моторно превозно средство с чуждестранен регистрационен номер или без регистрационен номер, включително с изтекъл такъв, чл. 489, ал. 5 от Кодекса за застраховането се прилага съответно. От горното следва, че застрахователите нямат право да сключват застрахователни договори за „Гражданска отговорност“ за срок повече от 30 дни. Касаторът е сключил такъв договор за срок от една година, с което е осъществил състава на нарушение на чл. 489, ал. 5, изр. 1 от КЗ и чл. 7, ал. 2 от Наредба № 49/2014 г. за което законосъобразно е санкциониран.

Не се споделя и доводът за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Това искане е направено и пред районния съд, който в решението си излага подробни и убедителни мотиви, които настоящата инстанция споделя изцяло и не намира за необходимо да преповтаря. Безспорно е установено, че нарушението е извършено в условията на повторност, поради което не може да се приеме, че случаят е маловажен.

От доказателствата по делото е установено по безспорен начин както нарушението, така и нарушителят и неговата вина, при което законосъобразно административнонаказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на касатора.

Настоящата инстанция по отношение на размера на санкцията 1 000 лв., поради факта, че административно-наказващият орган я е наложил в минимален размер и приема същата за правилно определена.

По разноските:

С оглед изхода на спора ЗАД „ДаллБог: Живот и Здраве“ АД да заплати на КФН, на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 и ал.3 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд – София град, X-ти касационен състав

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение (без номер) от 13.07.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав, по НАХД № 11782/2021 г.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБог: Живот и Здраве“ АД да заплати на КФН на основание чл. 63, ал. 2 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: